

Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Cinci

Reîmprospătarea primelor patru articole

Jeff Pippenger

2026-04-01

Pe măsură ce revenim pentru a identifica istoria ascunsă a versetului patruzeci, pare prudent să trecem mai întâi în revistă elementele de bază ale primelor patru articole ale acestei serii. Primul dintre cele patru articole din această serie a prezentat o interpretare profetică, înfățișându-L pe Hristos ca Leul din seminția lui Iuda (și Alfa și Omega), care desigilează porțiuni din Daniel capitolul unsprezece în momente cruciale, pentru a călăuzi mișcarea finală de reformă a celor 144.000. El identifică faptul că istoria primului și a celui de-al doilea înger se aliniază cu istoria soliei celui de-al treilea înger, identificând astfel că în 1989, (la 126 de ani după răzvrătirea adventistă din 1863), Leul a desigilat Daniel 11:40–45. Acele versete desigilate urmăresc rana de moarte a papalității din 1798, vindecarea ei printr-o întreită unire a balaurului, fiarei și prorocului mincinos, conducând mai departe spre Armaghedon la „muntele cel slăvit și sfânt” din versetul patruzeci și cinci. Pe măsură ce mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii se apropie de legea duminicală care urmează să vină curând în Statele Unite, istoria ascunsă a versetului 40 (care se întinde din 1989 până la acea lege duminicală) a început să fie desigilată în iulie 2023.

Sprijinindu-se pe comentariul lui Ellen White potrivit căruia partea din cartea lui Daniel care nu fusese sigilată și care se referea la zilele de pe urmă produce o „sporire a cunoștinței” ce pregătește un popor să stea în picioare, „untdelemnul” este identificat ca fiind Duhul Sfânt, mesajele divine și caracterul în pilda celor zece fecioare. Desigilarea a declanșat procesul întreit de punere la probă din Daniel 12:10, unde mulți sunt „curățiți, albiți și încercați”. Această istorie reprezintă mai multe puncte profetice în care profeția a fost desigilată, începând cu 1989, cu 11 septembrie 2001 și încheindu-se în iulie 2023. Aceste diferite desigilări reprezintă o perioadă din 1989 până la 11 septembrie, perioada de la 11 septembrie până la legea duminicală care va veni în curând și perioada timpului de întârziere de la 18 iulie 2020 până la 31 decembrie 2023, când solia Strigătului de la Miezul Noptii este desigilată progresiv până la legea duminicală.

Trezirea candidaților de a fi printre cei o sută patruzeci și patru de mii, reprezentați prin oasele uscate din Ezechiel 37 și prin cei doi martori din Apocalipsa unsprezece, care stau în picioare când sunt umpluți cu Duhul, se realizează prin desigilare. Dacă poporul lui Dumnezeu nu se trezește la această „lumină prețioasă”, care arată primejdii precum puterea papală și legea duminicală, ereziile îi cern (separând pleava de grâu). Repere profetice anterioare, precum Blair Bill din 1888 și Patriot Act, sunt identificate ca avertizări profetice. Articolul identifică faptul că toate liniile anterioare ale istoriei profetice reprezentate în Daniel capitolul unsprezece se repetă în versetele 40-45. Articolul identifică faptul că chipul fiarei este format mai întâi în Statele Unite și apoi în lume, așa cum este prefigurat de 321 și de prima lege duminicală, urmat de chipul global al fiarei, prefigurat de 538, când Mihail Se ridică și timpul de probă se încheie.

Al doilea dintre cele patru articole continuă cadrul profetic prin identificarea Patriot Act din 2001 drept „vorbirea” Statelor Unite în împlinirea din Apocalipsa 13:11. Patriot Act a fost prima dintre cele trei repudiări constituționale care sunt paralele cu cele trei repere de la începutul celei de-a șasea împărății din profeția biblică: Declarația de Independență din 1776, Constituția din 1789 și Alien and Sedition Acts din 1798. Proiectul de lege Blair eșuat din 1888, o tentativă de lege duminicală națională, a fost retras asemenea asediului lui Cestius din anul 66; ambele prefigurând anul 2001, când Patriot Act a inițiat în Statele Unite perioada de testare a chipului fiarei. Patriot Act se aliniază cu anul 1776, înlocuind dreptul cutumiar englez „nevinovat până la dovedirea vinovăției” cu dreptul civil roman „vinovat până la dovedirea nevinovăției”. Reperul din mijloc, reprezentat de 1789 — Procesele Pelosi care au început în ianuarie 2022 — a călcat în picioare garanțiile procedurale și materiale ale procesului echitabil prin război juridic politic, operațiuni sub steag fals și corupție instituțională, negând pe față drepturile fundamentale. Aceste trei repere ale vorbirii — Patriot Act din 2001, Procesele Pelosi din 2022 și legea duminicală care va veni — repudiază în mod progresiv fiecare principiu al Constituției Statelor Unite.

Atunci protestantismul își unește mâinile cu papalitatea și cu spiritismul în întreita unire, moment în care Statele Unite vorbesc ca un balaur, formează pe deplin chipul fiarei, își umplu cupa timpului de probă și încetează ca a șasea împărăție. Apostazia națională este apoi urmată de ruină națională. Vorbirea de la legea duminicală este preînchipuită de începutul și prima lege duminicală a lui Constantin din 321, iar apoi sfârșitul și ultima lege duminicală sunt reprezentate de 538.

Toate aceste evenimente sunt ascunse în istoria profetică din Daniel 11:40, care se desfășoară în paralel cu liniile Millerită și, de asemenea, cu linia de la Hristos la cruce. Apocalipsa 12:15–16 înfățișează Constituția drept „pământul” care, odinioară, a înghițit potopul de persecuție al balaurului, dar care, în cele din urmă, vorbește ca balaurul la legea duminicală care urmează să vină în curând. Avertizarea lui Ellen White din Testimonies, volumul 5 (paginile 711 și 451–452), potrivit căreia orice legislație religioasă care face concesii papalității, și că legea duminicală va descoperi spiritul balaurului, confirmă că cei trei pași din 1776, 1789, 1798 sunt semne de hotar care prefigurează procesul final de încercare în trei pași, care se încheie la testul final, iar procesul de încercare este ceea ce pregătește poporul lui Dumnezeu să stea în picioare.

Al treilea articol dezvoltă mai departe avertismentele lui Ellen White din Testimonies, volumul 5, paginile 451–452, susținând că apropiata lege duminicală din Statele Unite marchează momentul decisiv în care națiunea se deconectează pe deplin de neprihănire, împlinește întreita unire (protestantismul apucând romanismul și spiritismul). Statele Unite resping atunci orice principiu constituțional ca guvernare protestantă și republicană și propagă amăgirile papale. Acesta este semnalul că limita îndelungii-răbdări a lui Dumnezeu a fost atinsă, umplând astfel cupa nelegiuirii națiunii, determinând plecarea îngerului milei și inițiind ruina națională. Atunci vine răspunsul la strigătul martirilor din pecetea a cincea: „Până când?”, pe măsură ce se formează un al doilea grup de martiri papali. Spiritul balaurului este descoperit atunci când „mișcarea duminicală” vorbește — slujind drept moderna „urâciune a pustiirii” (despre care a vorbit Daniel și la care S-a referit Hristos) ca semn de a fugi din cetăți înainte de distrugere. Legea duminicală este concluzia repudierii progresive a Constituției care a început în 2001 cu Patriot Act (prefigurată de Blair Bills

din 1888, asediul lui Cestius din anul 66 d.Hr., botezul lui Hristos, 11 august 1840 și Declarația de Independență).

Perioada formării chipului fiarei în Statele Unite cuprinde o linie dublă complicată, implicând „coarne” paralele republican (politic) și protestant (religios), care în cele din urmă se unesc în impunerea, prin cooperarea dintre biserică și stat, a legilor duminicale. Această relație reflectă controlul femeii asupra fiarei în cazul fiarei papale și se manifestă pe deplin odată cu răsturnarea principiului fundamental al Constituției privind separarea dintre biserică și stat.

La nivel intern, timpul de probă al chipului fiarei testează formarea caracterului (chipul lui Hristos versus chipul fiarei al lui Satana) în rândul tuturor oamenilor, separând fecioarele înțelepte de cele neînțelepte, în timp ce, la nivel extern, identifică luptele politice, alianțele și tratatele încălcate ale zilelor din urmă. Perioada din 2001 până la legea duminicală inițiază stropirea ploii târzii (începând atunci când îngerul din Apocalipsa 18 a coborât la 11 septembrie 2001, luminând pământul prin căderea marilor clădiri ale New Yorkului). 11 septembrie începe cernerea Adventismului de Ziua a Șaptea laodicean prin acceptarea sau respingerea mesajului „cărțicelei” care trebuie mâncată, așa cum este arătat în Apocalipsa 10. Grâul și neghina rămân împreună până la separarea lor la legea duminicală, când cei o sută patruzeci și patru de mii sunt înălțați ca stindard și are loc sosirea revărsării depline a ploii târzii în timpul formării mondiale a chipului fiarei, prefigurată de perioada 321–538. Apoi începe strângerea mării mulțimi din Babilon până când Mihail Se ridică și timpul de probă se încheie. Aceasta se aliniază cu faptul că judecata începe mai întâi cu casa lui Dumnezeu de la 11 septembrie, iar apoi trece la lucrătorii ceasului al unsprezecelea după legea duminicală.

Al treilea articol subliniază că supraviețuirea perioadei în care slava cerească și persecuțiile trecute sunt împletite și repetate cere o stăpânire prealabilă a profeției, prin metodologia „preceptă peste preceptă” din Isaia 28. Metodologia este exemplificată de vredniciei lui Daniel, de uceniciei lui Hristos înainte de Cincizecime și de Șadrac, Meșac și Abed-Nego la cuptorul aprins, care sunt tipificați ca aceia care sunt pregătiți să stea neclintiți pe „Este scris”, în mijlocul lucrărilor minunate și al contrafacerilor lui Satana.

Al patrulea articol explică faptul că procesul profetic de încercare privitor la formarea chipului fiarei în Statele Unite se desfășoară în paralel cu cele trei jaloane constituționale și este împletit cu acestea (Patriot Act în 2001 ca „vorbirea” inițială, Procesele Pelosi în 2022 ca mijlocul, iar legea duminicală ca finalul). Procesul de încercare pregătește fecioarele înțelepte (cei 144.000) să îndure încercarea culminantă a persecuției care începe la legea duminicală, când apostazia națională duce la ruină. Atunci Satana dezlănțuie contrafaceri uimitoare (pretinzând că este Dumnezeu, cu minuni), iar slava cerească se împletește cu persecuțiile repetate din trecut, făcând posibil ca poporul lui Dumnezeu să umble neclintit în lumina care pornește de la tronul lui Dumnezeu. Această pregătire oglindește strategia lui Hristos din Ioan șase (așa cum este comentată în Hristos, Lumina lumii, p. 394), unde El a îngăduit o încercare severă pentru a-i cerne din vreme pe urmașii interesați de sine, întărindu-i prin prezența Sa pe adevărații ucenici pentru încercarea lor finală (Ghetsimani, trădarea, răstignirea). În mod asemănător, încercarea chipului fiarei — cuprinzând atât formarea lăuntrică a caracterului (chipul lui Hristos versus chipul fiarei al lui Satana), cât și

unirea exterioară dintre biserică și stat care răstoarnă separarea dintre biserică și stat — cerne adventismul laodicean. Încercarea îi curățește pe cei înțelepți prin acceptarea soliei nesigilate, prin metodologia „linie peste linie” din Isaia 28.

Lumina desigilată este lumina celei de-a șaptea peceti (Apocalipsa 8:1–5), manifestată ca foc aruncat pe pământ ca răspuns la rugăciunile sfinților, așa cum a fost prefigurată prin limbile de foc la revărsarea de la Cincizecime. Lumina desigilată a fost, de asemenea, reprezentată prin strigătul de la miezul nopții al mișcării millerite (care a pregătit intrarea prin credință în Locul Preasfânt) și care va fi împlinit în strigătul modern de la miezul nopții, desigilat în iulie 2023, în cadrul istoriei ascunse din Daniel 11:40. Solia stropirii ploii târzii începând de la 11 septembrie, împreună cu sporirea cunoștinței privitoare la papalitate și la legea duminicală, însoțită de desigilarea celor șapte tunete, istoria ascunsă a versetului patruzeci, sunt toate cuprinse în desigilarea Descoperirii lui Isus Hristos. Iluminarea profetică detaliată a formării icoanei fiarei, incluzând atât luptele coarnelor republicană și protestantă, partidele politice, adventismul laodicean, apariția celor 144.000, al treilea vai al islamului, Rusia, ONU, puterea papală și paralelele hasmoneene, îi echipează pe cei înțelepți să recunoască și să își însușească călăuzirea lui Dumnezeu fără a uita îndrumarea trecută (Testimonies to Ministers, 31).

Mâncând „cärticica” (Apocalipsa 10), internalizând dinainte istoria prin studiul de tip bereean, cei o sută patruzeci și patru de mii dobândesc discernământul de a sta neclintii pe „Este scris” în mijlocul amăgirilor lui Satana. Pregătirea lor le îngăduie să evite întoarcerea înapoi spre pierzare (Evrei 10:37–39; Habacuc 2:4), iar după aceea ei sunt manifestați ca biruitori încercați și dovediți, care păzesc poruncile lui Dumnezeu (în special pe a patra) și credința lui Isus. Ei sunt aceia care străbat criza finală, unde cei drepti trăiesc prin credință, ocrotiți de îngeri, în timp ce cei neînțelepți (care resping metodologia și mesajul) se confruntă cu o lucrare puternică de rătăcire și sunt fără nădejde. Aceasta se armonizează cu Testimonies, volumul 9, capitolul For the Coming of the King, (începând de la pagina 11), cu simbolismul său 9/11, identificând astfel perioada de la 9/11 până la legea duminicală drept timpul sigilării, în care cei înțelepți înțeleg împlinirea lui Daniel 11 și nu se tem de nimic, în afară de a uita călăuzirea lui Dumnezeu din istoriile sacre trecute.

Cele patru articole prezintă împreună o interpretare profetică a lui Hristos, ca Leul din seminția lui Iuda și Alfa și Omega, care desigilează porțiuni din capitolul unsprezece din Daniel în momente-cheie pentru a călăuzi mișcarea finală de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii. În 1989, la 126 de ani după „răzvrătirea” adventistă din 1863, Leul a desigilat Daniel 11:40–45, descoperind vindecarea răni de moarte din 1798 a papalității în întreita unire (balaurul, fiara și prorocul mincinos) din versetul patruzeci și unu și conducând spre Armagedon, „muntele slăvit cel sfânt”, unde papalitatea își primește judecata finală în versetul patruzeci și cinci. Desigilarea marchează începutul mișcării, producând o „creștere a cunoștinței” (Selected Messages, book 2) cu privire la „papalitate și legea duminicală”, declanșând întreita punere la probă de a fi „curățiți, albiți și încercați”, așa cum este reprezentată în Daniel 12:10.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.